

La acusación

Títol original: *Pas de vagues* (AKA: *The Good Teacher*) **Direcció:** Teddy Lussi-Modeste
Guió: Audrey Diwan, Teddy Lussi-Modeste **País:** França **Durada:** 92 min **Any:** 2024
Gènere: Drama **Interpretació:** François Civil, Shaïn Boumedine, Mallory Wanecques...
Música: Jean-Benoît Dunckel **Fotografia:** Hichame Alaouié **Distribuïdora:** VerCine
Estrena a Espanya: 11/07/2025

Pendent de qualificació

Doblada en espanyol / Versió original en francès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Un professor és injustament acusat de conducta sexual inapropiada per una adolescent de la seva classe. Ha d'afrontar les acusacions a mesura que la situació es complica fins a esdevenir una espiral fora de control. (FilmAffinity)

CRÍTICA

26/03/2024 - Teddy Lussi-Modeste se submergeix en el formiguer del món educatiu actual, seguint els passos d'un professor idealista atrapat en una situació cada cop més desestabilitzadora

"M'apunto tot el que dius. Per a la policia. És idea de la meva mare, que diu que acabaràs a la presó amb els violadors i et violaran". Com és possible que un jove, entusiasta i simpàtic professor de francès que treballa en un institut dels suburbis parisencs acabi en una situació en què una de les alumnes li fa una cosa així? Aquest és el tema —inspirat en una experiència personal— que s'aborda a ***Pas de vagues***, el nou treball de **Teddy Lussi-Modeste**, que es va donar a conèixer el 2011 amb *Jimmy Rivière* i va participar a Toronto i a la secció New Directors de Sant Sebastià el 2017 amb *Le prix du succès*. [...]

Pas de vagues, el guió del qual ha estat escrit pel director juntament amb **Audrey Diwan**, se suma a la recent onada de pel·lícules ambientades en l'entorn de l'escola, que constitueix un clar reflex de la societat i que sempre ha cridat l'atenció dels cineastes, però que sembla haver començat a fascinar-los encara més últimament, i prova d'això són les recents pel·lícules *Sala de profesores*, d'Iker Çatak; *Without Air*, de Katalin Moldovai; *Los buenos profesores*, de Thomas Lilti, i *About Dry Grasses*, de Nuri Bilge Ceylan. En aquest territori codificat (amb professors, personal administratiu, alumnes, pares, el microcosmos de l'aula, els espais públics i privats, etc.), cada cineasta ofereix una visió diferent. L'escollida per Teddy Lussi-Modeste és molt més pertinent ja que aborda un altre fenomen molt contemporani: la creixent importància i serietat —i amb raó— que s'atorga a les queixes dels joves en cas de comportament inadequat per part d'un docent. Però les coses no sempre són tan clares com semblen, i les bones intencions també poden ser font de malentesos amb perilloses conseqüències.

És en una d'aquestes espirals en què es troba el protagonista de la pel·lícula, el Julien (**François Civil**), a qui la seva alumna Leslie (Toscane Duquesne) acusa, per a total sorpresa seva, d'un intent de seducció. D'un estat d'ànim inicial de relativa serenitat —en part originat pel fet que és gai, que més tard serà la causa d'una altra desil·lusió, derivada d'una situació ambigua amb un company de feina a qui tenia estimació—, l'idealista Julien es torna progressivament més i més ansiós. La direcció del centre pren algunes precaucions per protegir-se i li ofereix un suport a mitges, el germà de la Leslie presenta una denúncia davant de la policia i l'amenaça de mort —a més d'esperar-lo cada dia a la porta del col·legi en acabar les classes—, la solidaritat dels seus companys de feina no triga a dissipar-se, la seva relació amb el Walid (**Shaïn Boumedine**) comença a trontollar davant la creixent gravetat dels esdeveniments —que fins i tot s'estenen a les xarxes socials— i les seves classes —es nega a demanar-se una excedència perquè es considera innocent— es tornen cada cop més ingovernables. Tot aquest embolic porta el Julien a reavaluar tant la seva forma d'abordar el món com la visió que tenia de la seva professió. La situació adquireix la forma d'una tempesta perfecta de la qual no sortirà il·lès...

Pas de vagues proporciona una imatge molt creïble en la seva descripció del dia a dia d'un institut. Es tracta d'una pel·lícula que aconsegueix clavar perfectament tots els elements que es posen en joc quan es produeixen situacions al voltant d'un tema tan delicat, un llargmetratge que aconsegueix posar-se a la pell del professor sense retratar en cap moment els altres personatges com a totalment equivocats. Tots ells són víctimes i estan atrapats per aquesta situació, per la percepció errònia d'una adolescent, per un context social difícil i pels sistemes administratius i institucionals, i al Julien és el seu propi idealisme el que l'atrapa. La història es desenvolupa com un *thriller* que posa en relleu amb eficàcia el tema de gran actualitat de la susceptibilitat de l'àmbit educatiu als mals de la societat i el risc que les coses se'n vagin ràpidament de les mans en detriment d'individus benintencionats.

Fabien Lemercier – cineuropa.org